„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przysyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiac 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nro. 269. Sroda 20. Listopada 1867. Rok wydania 57.

Część nieurzędowa.

O czynnościach rady państwa donoszą, że klub lewej strony odbył dn. 18. b. m. zgromadzenie w celu zajęcia stanowiska opozycyjnego przeciw ustawie o delegacyi. Jak już wspominano, wniosek, aby wszystkie ustawy odnoszące się do ugody z Węgrami od razu wnieść na trzecie czytanie, prawdopodobnie zostanie przyjętym. Wniosek Rechbauera nie może być już przyjętym, gdyż komisya izby panów ustawy zasadnicze prawie bez zmiany przyjęła, szczególnie te paragrafy, które się odnoszą do konkordatu. Ważniejsza zmiana zaszła tylko w drugim ustępie artykułu 4.: „Wszystkim obywatelom państwa, którzy mieszkają w gminie i tamże albo z realnej własności, albo z zarobku i dochodu swego podatki opłacają, przysłuża prawo wybierania do reprezentacyi gminnej i krajowej pod temi samemi warunkami jak przynależnym do gminy.“ Cały ten ustęp został wykreślony, przez co szczególnie dla Tyrolczyków pożądaną zrobiono koncesyę. Prawdopodobnie jednakże w izbie samej postawiony będzie wniosek na przyjęcie napowrót tego ustępu. Komisya obradowała jeszcze ciągle nad §. 11. ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa, który dnia 18. b. m. miał przyjść pod głosowanie. Prawdopodobnem jest, że komisya wykreśli szczegółowe wyliczenie spraw należących do zakresu rady państwa. Jeżeli izba panów przyjmie to wykreślenie, to będzie musiała cała ustawa powrócić do izby deputowanych. Referentem jest Schmerling. Komisya izby deputowanych do ugody z Węgrami przyjęła ustawę względem kwoty na wspólne wydatki, tak, że pozostaje jeszcze tylko do obrady ustawa względem długu państwa.

Ministeryum wyznań i oświecenia na podstawie §. 135 ustawy kościoła ewangielickiego przeznaczyło resztę pozostałą z roku administracyjnego 1867 aż do końca miesiąca września z tych pieniędzy interkolarnych, które oszczędzono w skutek zarządzonego najwyższem postanowieniem z d. 14. maja 1862 zniżenia opłat należących się superintendentom za czynności urzędowe, w kwocie 500 złr. w. a., na stypendyum dla jednego kandydata ewangielickich szkół i kościoła, któryby w celach wyższego wykształcenia naukowego wysłany został do zagranicznego uniwersytetu lub seminaryum.

To stypendyum udzielone będzie przez c. k. ministerstwo wyznań i oświaty na przeciąg roku, poczynając od przyszłego kursu roku szkolnego 1867/68.

Ci kandydaci wyznania augsburgskiego albo helweckiego, którzy zamierzają ubiegać się o to stypendyum mogą podawać swoje podania, albo przez zwierzchność tej akademii lub zakładu naukowego, w którym się kształcą, albo przez odnośną superintendenturę, albo nareszcie bezpośrednio.

Do podań mają być dołączone:

1. Metryka chrztu.
2. Świadectwa szkolne.
3. Curriculum vitae w języku łacińskim napisane.

Podania muszą być przesłane najdalej do 20go stycznia 1868, poźniej podane nie będą uwzględnione.

„Gazeta Wiedeńska“ pisze, że ze strony austryackiego poselstwa w Wiedniu zaprzeczono stanowczo wiadomości podanej przez „Memorial diplom.“ jakoby Hayder Effendi miał wręczyć c. k. rządowi notę w której przyrzeczono poddać załatwienie sprawy kandyockiej sądowi mocarstw zebranych na konferencyi.

„Prov. Corresp.“ pisze o organizacyi landwery północno-niemieckiego związku co następuje: Organizacya landwery w Prusiech opiera się na tem, że cały kraj podzielony jest na okręgi, z których każdego było niegdyś obowiązkiem w czasie mobilizacyi postawienie jednego batalionu landwery pierwszego i drugiego zaciągu i jednej eskadry landwery. W każdym okręgu landwery jest depot, którego zadaniem jest w czasie pokoju poczynić wszystkie przygotowania do uformowania landwery okręgu, jako też utrzymywać w dobrem schowaniu i porządku powierzone oddane mu mundury i broń landwery. Podział na okręgi landwery stanowi zarazem podstawę do rekrutacyi stałego wojska, do uregulowania stosunków żyjących w domu inwalidów, dla kontroli urlopników, jako też nakoniec do ułatwienia przejścia armii ze stopy pokojowej na stopę wojenną, szczególnie co do skompletowania ludzi i koni. W skutek wojskowej organizacyi nowo nabytych krajów i przez rozszerzenie wojskowej organizacyi Prus na inne państwa północno - niemieckiego związku, stały się koniecznemi znaczne zmiany w podziale na okręgi kilku korpusów armii. Ta chwila musiała się okazać najstosowniejszą poddać istniejący podział na okręgi nowemu zbadaniu i usunąć niektóre tegoż niedostatki, dające się uczuwać już od dłuższego czasu. W głównych zarysach jest tedy ukończona już organizacya landwery następująca: 1. Dla każdego pułku liniowej piechoty będzie utworzony pułk landwery z dwóch batalionów, mający tenże sam numer z pułkiem liniowym i tożsamo nazwisko prowincyonalne. Każdemu pułkowi strzelców odpowiada batalion landwery rezerwowej z tymsamym numerem. Piechota landwery północno - niemieckiego związku składać się tedy będzie z 94 pułków po dwa bataliony, a więc z 188 batalionów, 12 batalionów rezerwowej landwery, razem 200 batalionów. Do tego należy jeszcze doliczyć 4 pułki landwery gwardyi i 12 batalionów landwery gwardyi, jako też landwerę W. ks. Hessyi. 2. Rozległość okręgów landwery obliczona jest wszędzie podług liczby ludności, że dwa okręgi należące do jednego pułku dostarczają w czasie mobilizacyi ludzi do jednego pułku piechoty liniowej. 3. Granice okręgów landwery połączono wszędzie z granicami okręgów administracyjnych.

O obradach w komisyach izby bawarskiej nad wnioskiem o zniesienie kary śmierci i ustawą o zniesieniu ograniczeń stopy procentowej pisze „Südd. Pr.“ Na podany przez dep. Stauffenberga i towarzyszy wniosek względem zniesienia kary śmierci uchwaliła izba deputowanych podać prośbę do Króla o rozporządzenie aby zgromadzonemu obecnie sejmowi przedłożoną została ustawa względem zniesienia kary śmierci jako zwyczajnego środka karnego. Nad tą uchwałą izby deputowanych obradowała dnia 13. b. m. pierwsza komisya izby drugiej, i na przemówienie p. Maurera a za zgodą ministra sprawiedliwości uznała za stósowne nie zgodzić się na tę uchwałę. W sprawozdaniu swojem p. Maurer motywował ten wniosek głównie tem, że przy układaniu przed kilku laty zaprowadzonego nowego kodexu karnego komisye obu izb po należytej rozwadze zgodziły się, że kara śmierci ma wprawdzie podlegać jak najmożliwszym ograniczeniom, ale przynajmniej w czasie obecnym całkiem zniesioną być nie może, i że skoro kara śmierci została do kodexu przyjętą, nie podobna teraz wypuszczać ją i zmieniać przez to cały system kar. Na tem samem posiedzeniu komisya naradzała się także na przyjętym przez izbę deputowanych projektem ustawy względem zmiany postanowień prawnych o procentach. Dr. Bayer i br. Thüngen przemawiali przeciwko przyjęciu projektu. Minister sprawiedliwości zwracał uwagę, że zarzuty czynione projektowi we względzie moralnym już przez przyjęcie powszechnego kodeksu handlowego uznane zostały przez rząd królewski jako nie dostateczne, że sposoby jakich lichwiarze chwytają się pokryjomu są o wiele szkodliwsze jak otwarte domaganie się większego procentu. Pod względem ekonomicznym nie podziela także obawy tutaj wynurzonej.

Przy debacie specyalnej przyjęto wszystkie artykuły ustawy podług wniosku referenta, członka izby Boncharda większością 3 głosów przeciw 2. (Arcybiskup Deinlein i Dr. Bayer) ze zmianami uchwalonemi w izbie deputowanych.

Dnia 18. b. m. nastąpiło otwarcie francuskiego ciała prawodawczego. Posiedzenie zagaił Cesarz mową tronową. Treść tej mowy jest następująca: Świeże wypadki obudziły we mnie pragnienie otoczenia się światłem zdaniem i współdziałaniem izby. Nieokreślony niepokój dotknął publicznego ducha Europy, ruch przemysłowy i handlowy ograniczył się. Mimo oświadczeń rządu francuskiego, który nigdy nie zmienił swego pokojowego stanowiska, rozszerzano przekonanie, jakoby każda przemiana w wewnętrznym ustroju Niemiec musiała być powodem do starcia. Ten stan niepewności nie powinien trwać dłużej. Zaszłe po drugiej stronie Renu zmiany trzeba przyjąć otwarcie i wypowiedzieć, że my, jak długo interesa Francyi nie będą zagrożone, nie będziemy się mięszali w przeobrażenia, następujące w skutek życzeń ludności.

Objawiony niepokój jest niepojętym w czasie, gdy Francya wystawą powszechną dała najwznioślejsze widowisko ducha pojednawczego i pokoju. Mowa wspomina dalej zdobycze, wystawą powszechną dokonane. Te niezaprzeczone zakłady zgody nie mogą nas jednak uwolnić od ulepszania wojskowych instytucyi Francyi, doskonalenia wojskowej organizacyi, broni i marynarki. Przedłożone będą zmiany w projekcie ustawy o rekrutacyi.

Mowa tronowa wspomina ostatnie wypadki rzymskie. Interwencya Francyi nic nie zawiera nieprzyjacielskiego dla jedności i niepodległości Włoch. Konwencya wrześniowa istnieje dla Francyi tak długo, dopóki jej nie zastąpi inny akt międzynarodowy. Stosunki Włoch do stolicy apostolskiej mają być uporządkowane drogą konferencyi.

Pojednawczy duch mocarstw odbiera kwestyi wschodniej wszelką cechę drażliwości. Mogę skonstatować, że wszystkie mocarstwa zgadzają się w dwóch punktach — a temi są: zachowanie całości państwa Osmańskiego i poprawa losu chrześcian.

Stan polityki zagranicznej pozwala nam zatem wszystkie starania poświęcić ulepszeniom wewnętrznym. Mowa tronowa dotyka tu wywołaną obawami wojny stagnacyę handlową, tudzież nadzieję żniw znowu pomyślniejszych; wolność handlu zabezpieczy zaopatrzenie się w żywność i wyrówna ceny.

W końcu rzekł Cesarz: Izba przyjmie przedkładane sobie ustawy, przyczyniające się do wielkości kraju i bogactwa. Władzę rządową będę dzierzył wysoko i silnie; przeszkody lub opór niesłuszny nie wzruszą ani mej odwagi, ani mojej wiary w przyszłość.

Okólnik Menabrea w sprawie rzymskiej do włoskich ajentów dyplomatycznych przy obcych dworach brzmi następnie w całej osnowie:

Florencya, 9. listopada 1867. Panie ministrze! Rozwinąłem już w okólniku moim z 30. października do reprezentantów dyplomatycznych J. K. Mości powody, które skłoniły rząd królewski do zajęcia swojem wojskiem niektórych punktów terytoryum papieskiego w chwili samej, gdy korpus ekspedycyjny francuski lądował w Civitavecchia. Nie ma więc potrzeby powtarzać motywów, które nas skłoniły do tego czynu. Dosyć że skutek, jaki mieliśmy na oku, został osiągnięty.

Wszędzie gdzie się ukazały wojska królewskie, przyjęte były z wdzięcznością przez mieszkańców, gdyż z niemi wracał porządek i bezpieczeństwo dla wszystkich obywateli i poszanowanie władz ustanowionych. Wiesz p. ministrze, że w kilku miejscach niezajętych przez nasze wojska, ludność urządziła powszechne głosowanie na rzecz przyłączenia do Królestwa włoskiego. Lecz rząd królewski, który odradzał manifestacyi, a którego wpływ nie wystarczył, aby im przeszkodzić, nie przyjął go, wierny danemu słowu, że postanowienie jego przekroczenia granicy nie pociągnie za sobą żadnego aktu nieprzyjacielskiego.

Garibaldi nie usłuchał zawezwania uczynionego odezwą królewską do band ochotników, aby się cofnęły po za armię włoską. Podczas gdy tenże, starając się inny projekt wykonać, zmierzał z wojskiem swojem ku Tivoli, żołnierze francuscy i papiescy uderzyli nań i pokonali go pod Mentaną. Ochotnicy ucieczką w wielkiej liczbie ratowali się na terytoryum państwa, gdzie zostali rozbrojeni, a sam Garibaldi, który się ukazał w Passa Corese i objawił chęć udania się przez Livorno do Caprery, był aresztowany i strzeżony w Varignano w zatoce Spezzyi. Ten środek nakazany nam został potrzebą utwierdzenia powagi ustawy i oddalenia wszelkiego niebezpieczeństwa nowych zamieszek.

Po przywróceniu w ten sposób spokoju publicznego, ustały niebezpieczeństwa grożące Stolicy Ś.

Ta zmiana położenia usunęła powody, czyniące potrzebne nam pośrednictwo. Dlatego rząd królewski, o ile go dotyczy, powołał wojsko swe na terytoryum państwa.

Rząd francuski z swej strony przyjął na siebie okólnikiem swym z 25. października uroczyste zobowiązanie uważać zadanie swe za skończone i opuścić terytoryum papieskie natychmiast, jak tylko uwolnionem będzie od napastników i bezpieczeństwo przywrócone tam zostanie. Warunki te są dziś urzeczywistnione.

Wracając w granice nasze uchyliliśmy wszelki powód zwłoki, i teraz ufni w słowo Francyi oczekujemy, aby z kolei rząd cesarski zakończył swoje pośrednictwo, którego nigdy nie uważaliśmy za potrzebne, które było dla Włoch aktem bolesnym, i które, jeżeli trwać będzie, stanie się przeszkodą do trwałej zgody. Jeżeli więc postawa rządu królewskiego i silne jego postanowienie dają wszystkim zapewnienie, że fakta ubiegłe nie będą się mogły ponowić, każdy może wnioskować z wypadków, że cel konwencyi z 15. września 1864, zawarty w nadziei rychłego zbliżenia się między stolicą św. a Włochami, zupełnie był chybiony.

Nic zaiste dotąd nie mogło zmienić postawy rządu papieskiego względnie rządu Jego król. Mości. Rzym przedstawia teraz szczególny widok rządu, który może się utrzymać za pomocą armii, złożonej ze zbieraniny ludzi różnych krajów, całkiem niezastosowanej do jego ludności i zasobów finansowych państwa, które jednakże widzi się zmuszonem uciekać się do obcej interwencyi.

Szczera zgoda z Włochami usunęłaby nawet cień niebezpieczeństwa dla stolicy św., i dozwoliłaby użyć na korzyść religii skarbów trwonionych na zbyteczne uzbrojenia, ubezpieczyłaby półwysep od nowych pożałowania godnych rozlewów krwi i byłaby rękojmią pewną owego pokoju równie potrzebnego dla Papieża jak dla Włoch. Kraj nasz, jak każdy inny, ma żywe i głębokie uczucie religijne, lecz bardziej niż którykolwiek czuje trudności i rozdziały wynikające z istnienia władzy, która oparta na niewzruszonych prawidłach i wykonywana w najwyższych sferach wiary, podlega zarazem zobowiązaniom rządu ziemskiego, ulegającego wpływom namiętności politycznych i przeznaczonych zmieniać się według przebiegu czasów i w stosunku do postępu cywilizacyi. Ziemia, która mieści w sobie groby apostołów, gdzie się przechowuje arka tradycyi wiary katolickiej, jest najpewniejszą siedzibą dla papiestwa. Włochy będą umiały go bronić, otoczyć go całą czcią i całym blaskiem jakie mu się należą, i jednać poszanowanie jego niepodległości i wolności. Jest to najgorętszem życzeniem Włochów. Lecz aby cel ten mógł być osiągniętym, pojmiesz p. ministrze! że zobowiązania godzące interesa stolicy św. z interesami Włoch są nieuchronnemi. Sprawy religijne i porządku europejskiego są zarówno w tem interesowane. Jeżeli Włochy ukonstytuowane przeznaczone są być wielkim żywiołem porządku i postępu, potrzeba aby wykonywać mogły tylko to szlachetne posłannictwo, usunąć z ich łona sprawę, która je utrzymuje dziś w stanie ciągłego niepokoju.

Tłómacząc uwagi, które rozwinąłem, będziesz umiał p. ministrze! wzbudzić przekonanie o pospiechu, jakiego wymaga bezzwłoczne rozwiązanie sprawy rzymskiej.

Przyjm i t. d. (Podp.) Menabrea.

Z Włoch piszą, że minister wojny postanowił skompletować napowrót każdy pułk liniowy do trzech batalionów. Przedłożono w tym celu Królowi dekret, który powołuje do służby 80 majorów, 320 kapitanów i 800 oficerów. Armia, która ma zostawać pod dowództwem jenerała Cialdiniego, ma być armią obserwacyjną, w ten sposób uzbrojoną i zaopatrzoną, żeby każdej chwili mogła być zmobilizowaną.

Ministeryum włoskie usiłuje przeprowadzić wykonanie obietnicy względem ewakuacyi Rzymu, nim jeszcze izby się zbiorą, jako też aby i Civitavecchia była już wolną do tego czasu. Tylko tym sposobem spodziewa się ministeryum wpłynąć na zmianę usposobienia deputowanych. Nota ogłoszona w „Monitorze“ uważana jest jako połowa zadość uczynienia, a krok ten rządu francuskiego bądź co bądź stanie się dla rządu włoskiego pożytecznym. Lamarmora, którego odwołania „Opinione“ tak żywo się domagała, pozostanie w Paryżu, i łącznie z Nigrą będzie pracował dalej nad programem konferencyi. Każden przyzna, i hr. Bismark odezwał się z tem na pierwszą wzmiankę o projekcie konferencyi, że jeżeliby tenże miał się powieść, mocarstwa udział wziąść mające powinnyby wiedzieć, czego chcą Francya i Włochy. Gabinety europejskie tylko wtedy skłonią się do wysłania reprezentantów na konferencyę, gdy się z prac przygotowawczych pokaże, że rezultat może być pomyślny. Najprzód więc przynajmniej Francya i Włochy muszą się zgodzić ze sobą, ponieważ o porozumieniu z Rzymem ani myśleć nie można. Program ma być wypracowany w Florencyi, a negocyacye pomiędzy Rzymem a Paryżem stały się wielce ważne. Francya ma popierać neutralizacyę Rzymu, a oddanie rządowi włoskiemu wszystkich innych miast, jeżeli Włochy skłonią się uznać Florencyę za swoją stolicę na zawsze. Trudną będzie ta ostatnia koncesya, ponieważ i Florentczycy pragną, aby ich miasto od teraźniejszego zgiełku uwolnionem zostało. Rząd włoski ma zaproponować ze swojej strony stosunek dyplomatyczny internacyonalny. Trudno będzie porozumieć się na tej podstawie, dla tego wątpią we Włoszech aby konferencya przyszła do skutku. Sądzą, że status quo przedłuży się, i że potem Włochy będą się bezpośrednio układać z Francyą. Zapowiedziane zamianowanie Cialdiniego najwyższym wodzem wojska włoskiego nie jest bez znaczenia. Zapewne on przyspieszy przynajmniej organizacyę armii. — Pułkownik Camozzi nie dopuszcza do Garibaldego osób chcących go odwiedzić. Ludność Florencyi uspokaja się powoli.

„G. di Roma“ ogłasza obszerne sprawozdanie jenerała Kanzlera o bitwie pod Mentana, przedłożone Ojcu św. Według tegoż wojska papieskiego było 2913 ludzi, kolumna francuska która stanowiła rezerwę, składała się z batalionu strzelców, 4 batalionów liniowych, i oddziału strzelców konnych. Do tego doliczyć należy oddział dragonów papieskich, i pół bateryi, tak że cała siła zbrojna liczyła około 5000 ludzi. Wojsko papieskie miało 30 poległych i 103 ranionych, francuskie 2 poległych i 36 ranionych, 1 zaginął. Garibaldyści których było 9000 stracili 1000 ludzi w poległych i ranionych a 1398 dostało się do niewoli. W końcu powiedziano w sprawozdaniu, że hr. Caserta od samego początku inwazyi stanął pod rozkazami jenerała i prosił aby go posłano tam gdzie jest największe niebezpieczeństwo; odznaczył się znakomicie, równie jak pułkownicy neapolitańscy Afan de Rivera i Ussani.

Na wsparcie mieszkańców Monte Rotondo którzy ponieśli wielkie straty przez okupacyę garybaldystowską, ofiarował Ojciec św. tymczasowo 2000 L.

Kronika.

(Frekwencya na wydziale prawniczym uniwersytetu lwowskiego) w półroczu zimowem 1867/8.

Prawo rzymskie: po niemiecku, prof. Kotter, 34 słuchaczy; po polsku, prof. Zielonacki, 54 słuchaczy.

Prawo cywilne: po niemiecku, prof. Fangor 17; po polsku, prof. Źrodłowski, 61 słuchaczy.

Procedura cywilna: po niemiecku, prof. Moor, 20; po polsku prof. Kabat, 36; po rusku prof. Łopuszański, 12 słuchaczy.

Prawo karne: po niemiecku, prof. Rulf, 32; po polsku, prof. Gryziecki, 41; po rusku, prof. Srokowski, 6 słuchaczy.

Prawo wexlowe: po niemiecku, prof. Moor, 33 i po polsku, prof. Pepłowski, 35 słuchaczy.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Podpalenie i kradzież. Dnia 14. i 15. b. m. stawali przed kolegium 5 sędziów (prez. radca sądu kraj. p. Petuł, oskarz. zast. prok. pań. p. Budzynowski, obrońca p. adw. Dr. Holzer) włościanin z Remenowa pod Kulikowem, Jaremko Karaman 40 l. stanu wolnego, obrz. gr. kat., już karany kryminalnie za kradzież, Iwan Tryska, 47 l. ojciec 5 dzieci, obrz. gr. kat., już karany za kradzież i Mykita Wowk, 28 l., ojciec 2 dzieci, obrz. gr. kat.

Skarga opiewa, że w nocy z 14. na 15. maja 1866 ukradziono włościaninowi Adamowiczowi z Remenowa, z zamkniętej komory rzeczy wartości 63 złr. a Karaman przyznał się przed pewna włościanką, co ta zaprzysięgła, że to on popełnił tę kradzież i rzeczy skradzione ukrył u Wowka. Ten Karaman uchodzi w gminie za zręcznego złodzieja.

U Wowka znaleziono część rzeczy skradzionych, z Karamanem zostawał on ciągle w stosunkach. W ośm dni potem Tryska pojechał do Jaryczowa, i podczas gdy tam pił w szynku z Karamanem i Wowkiem, Adamowicz znalazł u jednego z mieszczan jaryczowskich, pomiędzy rzeczami które Tryska był u niego złożył, niektóre z tych które jemu skradziono, a które Tryska rzekomo znalazł, co jednak okazuje się kłamstwem.

Dnia 8. lipca 1866 w nocy wybuchł pożar w stajni Adamowicza na dachu, i prócz tej stajni spaliło się także 5 zagrod włościańskich, nawet i domestwo Karamana oszacowane na 15 złr. Gdyby nie to, że jeden z włościan postrzegł pożar i zbudził sąsiadów, nie jeden z nich byłby zapewne ponósł śmierć w płomieniach.

Ogień widocznie był podłożony. Karaman rozgniewany na Adamowicza, który go o kradzież posądzał, groził mu nieraz, że mu skrzydła osmali, a tego wieczoru, kiedy ogień wybuchł, prosił jednej z sąsiadek o zapałki, chociaż fajki nie pali i nie wiedzieć do czego mógł ich potrzebować. Zapytany, co robił owej nocy, przytaczał okoliczności, które się okazały zmyślonemi, widziano go owszem wałęsającego się, a gdy pożar postrzeżono, on już siedział na dachu swojej chaty. Według świadectwa gminy jest to człowiek zdolny do wszystkiego złego. Wspomnieć należy, że z powodu częstych pożarów w Remenowie towarzystwo asekuracyjne krakowskie wyznaczyło 200 złr. nagrody za odkrycie podpalacza.

W nocy z 3. na 4. września 1866 Karaman przybiegł do jednego z sąsiadów, którego także już kilka razy straszył pogróżkami, i wywabił go z domu pod pozorem, że postrzegł złodziei w jego pasiece, a gdy sąsiad wybiegł, strzelił do niego z tyłu ślepym ładunkiem, zapalił na nim płótniankę i koszulę, i zranił go lekko w plecy.

Wszyscy trzej obżałowani wypierają się uporczywie. Karaman zgodnie z wnioskiem prokuratoryi państwa uwolniony został od zarzutu kradzieży, a za inne czyny karygodne skazany na 15 lat cięż. więzienia. Tryska i Wowk skazani zostali za udział w kradzieży na 6 i 3 miesiące więzienia. Wszyscy zapowiedzieli rekurs.

(Wyrok potwierdzony.) Wyrok tutejszego sądu powiatowego przeciwko Sarze Radamskiej, skazujący ja na 10 dni aresztu, został, jak się dowiadujemy, potwierdzony przez sąd wyższy, a nawet jej prośba o ułaskawienie została odrzucona.

— Na posiedzeniu Towarzystwa naukowego krakowskiego w sobotę wieczór wybrano ponownie prezesem profesora i posła Dra. Józefa Majera, sekretarzem pana Stanisława Zarańskiego, podskarbim p. Hipolita Seredyńskiego. Powołano na członków czynnych: pp. hr. Stanisława Tarnowskiego, Franciszka Matejkę, Dr. Leona Blumenstoka, Dra. Władysława Seredyńskiego i Sobiesława Mieroszowskiego: na członków korespondentów: pp. Karola Hoffmana i profesorów akademii technicznej we Lwowie Strzeleckiego i Żmurkę.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 19. listopada.

Effekta: Listy zastawne banku hypot. galic. 94.50 — 95. Pruskie bilety kasowe 1.81. Towary: Żyto korzec 150 ℔ effekt. z dosypem do 160 ℔ 8.30 (do drugiej połowy stycznia 1868). Jęczmień korzec 140 ℔ 6 złr. (na koniec stycznia 1868). Siemię lniane korzec 150 ℔ 11 złr. (na 15. grudnia 1867). Siemię konopne korzec 120 ℔ netto 5 złr. 40 c. Kmin cetnar 100 ℔ 22 złr.

W pierwszej połowie b. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu: Husiatyn		Probużna		Kopeczyńce		Chorostków		Borszczów	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	6	50	6	50	6	50	6	50	6	.
„ żyta	3	50	3	50	3	50	3	50	3	50
„ jęczmienia . .	2	50	2	50	2	50	2	50	2	.
„ owsa	1	40	1	40	1	40	1	40	1	50
„ hreczki	2	60	2	60	2	60	2	60	2	50
„ kukurudzy . . .	3	25	3	25	3	25	3	25	3	.
„ ziemniaków . .	1	.	1	.	1	.	1	.	.	80
Cetnar siana	2	.	2	.	1	50	1	50	1	.
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	8	50	8	50	5	.	5	.	7	.
„ „ miękkiego	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Funt mięsa wołowego	.	10	.	10	.	10	.	10	.	12
Mas okowity . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Ostatnia poczta.

Peszt, 18. listopada. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych polecono ministerstwu, aby w imieniu sejmu złożyło Najjaśn. Pani gratulacyę w dniu imienin. Na porządku dziennym jest podanie fiskusa królewskiego o pozwolenie wytoczenia procesu prasowego przeciw p. Böszörmenyi. Najprzód odczytano wszystkie dotyczące akta, poczem wniosek komisyi, aby pozwolić na wytoczenie procesu przyjęto po krotkiej debacie przy imiennem głosowaniu większością 183 głosów przeciw 88.

Berlin, 18. listopada. Komisye rady związkowej naradzają się nad sprawami banków hypotecznych.

Frankfurt, 18. listopada. Jak słychać, rząd heski zawiadomił Francyę, że przyjmie zaproszenie na konferencyę.

Monachium, 18. listopada. Izba deputowanych przyjęła ustawę przemysłową wszystkiemi głosami przeciw 15.

Uchwałę rady ministeryalnej względem odpowiedzi Bawaryi na zaproszenie do udziału w konferencyi przedłożono Królowi do zatwierdzenia.

„Südd. Presse" donosi, że konferencya wojskowa państw południowych w skutek układów sztuttgardzkich zbierze się na początku przyszłego miesiąca.

Tryest, 18. listopada. Parowiec Lloyda „Progresso" przywiózł dziś pocztę wschodnio-indyjsko-chińską z następującemi wiadomościami:

Bombaj, 29., **Kalkuta**, 23. października. Wszystkie parowce i okręty przewozowe z przednią strażą expedycyi abisyńskiej przybyły dnia 18. paźdz. w dobrym stanie do Aten. Załoga wylądowała pod Adulis w Anneslybay. O szesnaście mil ang. wgłąb kraju jest rzeka Woa, dokąd pułkownik Phayre buduje drogę — Emir Afzul Khan, syn Dost Mohameda, umarł w Kabulu dn. 10go paźdz. — Schir Ali przegrawszy bitwę uciekł do Balkh. Prawdopodobnie obejmie panowanie Abdul Rahma Khan syn Afzula. Yakus Khan, gubernator Heratu, miał uznać zwierzchnictwo rosyjskie. Rosyanie mają budować trzy wielkie drogi do Heratu, Kabulu i Keschmiru. — W Khelas wybuchła wojna domowa. Sułtan Zanzibaru odnawia Imanowi Muskaty trybutu. Według dzienników wschodnio-indyjskich nie powiodło się Teodorowi pozyskać Magdale.

(Telegramy „Czasu".)

Wiedeń, 19. listopada. Izba deputowanych przyjęła wniosek prezesa swego, aby powinszować N. Pani w dniu dzisiejszym imienin przez kanclerza. Petycya tycząca się zniesienia ustawy o lichwie przekazaną została wydziałowi mającemu być wybranym z oddziałów izby. Minister sprawiedliwości oznajmił, iż ustawa tycząca się zniesienia kary kajdan, tudzież ustawa znosząca uwolnienie dla braku dowodów (ab instantia) otrzymały sankcyę cesarską i dziś weszły w wykonanie. Następnie izba obradowała dalej nad ustawą o delegacyach.

Paryż, 19. listopada. „Monitor" ogłasza dekret cesarski mianujący pp. Gouin, Dr. Conneau, de Marnas, de Chabanne, profesora Dissarda, senatorami; a p. Dumirala wiceprezesem ciała prawodawczego.

Londyn, 19. listopada. Słychać, że mowa tronowa królowej angielskiej wspomni o zupełnie zadawalniających stosunkach zagranicznych, wyrazi nadzieję pokojowego załatwienia sprawy rzymskiej i nadmieni o konieczności wyprawy abisyńskiej. W liczbie projektów ustawodawczych, które parlamentowi będą przedłożone, jeden tyczy się tak zwanej reformy szkockiej i irlandzkiej.

Kurs lwowski.

Dnia 19. listopada	gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski . . . . w. a.	5	69	5	75
Dukat cesarski . . . . „	5	73	5	79
Półimperyał zł. rosyjski . . . . . „	9	87	10	—
Rubel srebrny rosyjski . . . . . „	1	87	1	92
„ papierowy rosyjski . . . . . „	1	69	1	71
Talar pruski . . . . „	1	80	1	82
Listy zast. Tow. gal. w. a. za 100 zł. (bez kup.)	78	83	79	68
„ „ „ m. k. za 100 zł. (bez kup.)	82	59	83	34
„ „ banku hip. gal. (bez kup.)	94	75	95	38
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kup.)	65	33	66	17
Obligi 5% pożyczki narodowej . . .	68	10	66	92
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika . .	207	50	209	83
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej . . .	170	83	173	3
„ banku hipotecznego galic. . . .	74	50	76	67

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 19 listopada	złr.	kr.
5% Metaliki	57	—
„ z procentami z maja i listopada .	58	6
5% pożyczka narodowa	65	50
Losy z 1860 roku	83	50
Akcye banku wiedeńskiego	689	-
„ „ kredytowego	82	50
Londyn, 10 funtów szterlingów	122	10
Srebro	1.9	—
„ towarem	-	—
Dukat pojedyńczy	5	77

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 19. listopada.

Hotel George: PP. Hoffmann Edwin, z Siedlisk. — Jordan Rozwadowski Tomisław, z Babin. — Chrzanowski Alex., z Polski.

Hotel europejski: Czajkowski Franc., z Bóbrki. — Wilczyński Włodz., z Nowegosioła.

Hotel Langa: Szally Wład., c. k. pułk., z Gródka. — Schena Józef, c. k. kapitan, z Dobromila. — Merkel Jan, c. k. porucznik, z Wiednia. — Kolborn Leopold, z Czerniowiec. — Rigler Alex., k. prus. konzul, z Villa St. Marino.

Hotel angielski: Majewski Wład., z Podniestrzan. — Szczepański Franc., z Krakowa.

Pod Nr. 2¼: Małkowski Ant., z Krakowca. — Rożański Felix, z Palczyniec.

Pod Nr. 509²/₄: Smoliński Kornel, z Sułkowic.

Hotel Krakowski: Fizesseny Mihaly, z Calej we Węgrzech — Zabłocki Wład., z Zarwanicy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 19. listopada

PP. Möser Ferd., c. k. major, do Drohowyża. — Hr. Panin, c. ros. minister, do Krymu. — Kutorowski Miecz., do Krosna — Br. Romaszkan Mikołaj, do Horodenki. — Romaszkan Jakób, do Stanisławowa. — Siemiginowski Stan., do Wiednia. — Samborski Wawrz., do Jagielnicy. — Treter Konst., do Podlipiec. — Zaremba Kaz., do Okrzesiniec.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 19. listopada.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.43	— 5.0	94	zach. b. sł.	10
2. god. po poł.	324.42	— 4.0	88.	„ „	8
10. god. wiecz.	322.13	— 2.4	95.	„ moc.	10

Pochmurno, często zmiennie. Osad = 2‴68.

TEATR.

Dziś: (przedst. polskie) **„Żona żołnierza."** dramat w 5. aktach, na dochód p. Heleny Szymańskiej.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński**.

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2428) **Kundmachung.** (1)

Nr. 71956. Die k. k. Statthalterei zu Prag hat unter dem 7ten d. Mts. Zahl 56705 aus Anlaß der in Galizien herrschenden Rinderpest verordnet, daß mit Rücksicht auf die nothwendige Approvisionirung die Zufuhr des polnischen Schlachtviehes blos für die Hauptstadt Prag und deren Vorstädte, dann für die Festungen Königgrätz, Josefsstadt und Theresienstadt stattfinden darf. Selbstverständlich müssen die vorgeschriebenen Gesundheitspässe beigebracht, und deren Prüfung, so wie die strengste Beschau des Viehes von den Viehbeschau-Commissionen in Böhmisch-Trübau und Prag vorgenommen werden.

Rohes Fleisch, Eingeweide und Knochen von diesen Thieren, ferner Unschlitt, Haare, Häute, Hörner und Klauen dürfen nicht eingeführt werden, dagegen wird die Einfuhr von geschmolzenem Unschlitte, trockenen Knochen und Häuten, und von Schafwolle in Säcken oder Ballen verpackt, unter der Bedingung als zuläßig erklärt, wenn Certificate beigebracht werden, daß sie aus gesunden Gegenden stammen, dann von Hörnern und Klauen, sobald die vorschriftsmäßige Reinigung derselben nachgewiesen ist. Die Einfuhr selbst kann jedoch nur einzig und allein mittelst der Bahn stattfinden.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 14. November 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 71956. Z powodu panującej zarazy w Galicyi c. k. Namiestnictwo w Pradze rozporządzeniem z dnia 7go b. m. do l. 56705 ograniczyło dowóz galicyjskiego bydła na główne miasto Pragę i na twierdze Königgrätz, Josefsstadt i Theresienstadt. Dla tych miast przeznaczone bydło ma być opatrzone przepisanemi paszportami, i podlega rewizyi komisyi w Trübau i w Pradze.

Dalej ogłoszono, że mięso surowe, niewyprawione skóry, łój, sierść, rogi i kopyta nie mogą być dowożone.

Przetopiony łój zaś, suche kości i skóry, również jak i wełna w worach lub pakach, mogą być tylko pod warunkiem dowożone, jeżeli certifikatami udowodni się, że pochodzą z okolic wolnych od zarazy.

Dowóz tylko koleją żelazną dozwolono.

We Lwowie dnia 14. listopada 1867.

(2414) **Edykt.** (3)

Nr. 55205. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem do publicznej podaje wiadomości, że celem zaspokojenia wywalczonej przez wiedeńską kasę oszczędności przeciw Annie Desaga pretensyi w kwocie 2350 zł. wal. austr. a właściwie pozostałej, po częściowym jej spłaceniu, reszty takowej w kwocie 1706 zł. 26 kr. w. a. wraz z procentami po 5proc. od 17. sierpnia 1865 bieżącemi i kosztami niniejszego podania w kwocie 15 zł. w. a. przyznanemi, publiczna przymusowa licytacya realności we Lwowie pod l. 408⁴/₄ i 410³/₄ położonych, do Józefa Zierkiewicza należących, w trzech terminach, to jest na dniu 23. grudnia 1867, 24. stycznia i 21. lutego 1868 każdą razą o godzinie 10tej przed południem przedsięwziętą zostanie, że realności te na pierwszych dwóch terminach tylko za lub powyżej ceny szacunkowej i wywołania w kwocie 9678 zł. 90 kr. w. a., na trzecim zaś także poniżej takowej sprzedane będą, że jako wadyum kwota 493 zł. 40 kr. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej złożoną być ma, że bliższe warunki w registraturze tego sądu mogą być przejrzane i nareszcie, że wszystkim tym, którzyby po dniu 3go września 1867 jako dnia wystawienia przedłożonego ekstraktu tabularnego do tabuli weszli, albo któremuby obecna uchwała z jakiejkolwiekbądź przyczyny wcześnie lub wcale nie mogła być doręczoną, kurator w osobie p. adwokata Dra. Jabłonowskiego postanowionym został.

Lwów dnia 5. października 1867.

(2271) **Licitations-Ankündigung.** (3)

Nr. 871. Von Seite des k. k. Zeugs-Artillerie-Filiale-Posto-Commando zu Lemberg wird hiemit bekannt gemacht, daß wegen Beischaffung der für den Zeitraum vom 1. Jänner bis Ende December 1868 benöthigt werdenden Zeugsbedürfnisse, als:

Fuhrwerks-Bestandtheile,
Batterie-Bau-Erfordernisse,
Holz-Sorten,
Verschiedene Materialien,
Geräthe und
Bürstenbinder-Arbeit, am 25. November 1867 Punct 9 Uhr Vormittags im k. k. Artillerie-Zeughause zu Lemberg eine schriftliche Offerts-Verhandlung stattfinden wird.

Die Zahl und Gattung der sicherzustellenden Artikel, so wie die Muster derselben, dann die Licitations-Bedingnisse können täglich mit Ausnahme der Sonn- und Feiertäge im k. k. Zeug-Hause in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden, allwo die Unternehmungslustigen gedruckte Kundmachungen, welche die Zahl und Gattung der zu liefernden Artikel, sowie die Licitationsbedingnisse enthalten, und nach welchen die Offerten genau auszufertigen kommen, in Empfang nehmen können, daher eine durch Versäumniß der Besichtigung der vorliegenden Muster und Unkenntniß der Bedingnisse selbst verschuldete Unwissenheit in keiner Weise wird zur Ausrede dienen können.

Außerhalb Lemberg befindliche Unternehmungslustige werden aufgefordert, sich die erwähnte Kundmachung vom oben erwähnten Zeugs-Artillerie-Posto-Commando selbst schriftlich einzuholen.

Lemberg, am 25. October 1867.

Ogłoszenie licytacyi.

Nr. 871. Ze strony c. k. filii komendy artyleryi zbrojniczej we Lwowie podaje się niniejszem do wiadomości, że dla dostarczenia potrzebnych na czas od 1. stycznia po koniec grudnia 1868 artykułów zbrojowniczych, jako to:

Składowych części pociągów,
Materyałów bateryjnych,
Artykułów drewnianych,
Rozmaitych materyałów,
Sprzętów i
Wyrobów szczotkarskich, odbędzie się dnia 25. listopada 1867 z uderzeniem godziny 9tej zrana w c. k. zbrojowni artyleryi we Lwowie licytacya zapomocą ofert pisemnych.

Ilość i gatunek potrzebnych do dostarczenia artykułów, jako też wzory ich i warunki licytacyi są do przejrzenia codziennie, wyjąwszy święta i niedziele w c. k. zbrojowni artyleryi we Lwowie w zwykłych godzinach urzędowych, gdzie też mający chęć licytowania mogą otrzymać drukowane obwieszczenia, które zawierają ilość i gatunek przeznaczonych do dostarczenia artykułów wraz z warunkami licytacyi i podług których mogą być oferty dokładnie spisywane, zaczem też nie będzie mógł więc tłómaczyć się niewiadomością pochodzącą z niedbałości w przejrzeniu złożonych po największej części świeżych wzorów i z nieznajomości warunków.

Przedsiębiorców mieszkających poza Lwowem wzywa się, ażeby postarali się sami pisemnie o wyżwspomnione obwieszczenie u rzeczonej komendy artyleryi zbrojowniczej.

Lwów, dnia 25. października 1867.

(2430) **Edykt.** (1)

Nr. 1721. C. k. sąd powiatowy w Nowymtargu podaje do wiadomości, że w Wasmundzie Jakób Cerwus z pozostawieniem ostatniej woli kodycylarnego rozporządzenia z dn. 17. lutego 1863 r. w dzień 4. kwietnia 1865 pomarł, w którem między innemi swoje dzieci Józefa i Maryannę Cerwus za współspadkobierców postanowił.

Ponieważ ale temu sądowi teraźniejszy pobyt tych spadkobierców niewiadomy jest, wzywa się tego Józefa i tę Maryannę Cerwus, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego w tym sądzie zgłosili się i oświadczenie do tego spadku przyjęcia złożyli, w przeciwnym razie będzie to postępowanie spadkowe z tymi spadkobiercami przeprowadzone, którzy do objęcia się zgłosili i z kuratorem tych nieobecnych.

Z c. k. sądu powiatowego.

Nowytarg, dnia 23. października 1867.

(2401) **Kundmachung.**

Nr. 8972-Pr. Bei der am 2. November d. J. in Folge der A. h. Patente vom 21. März 1818 und 23. December 1859 vorgenommenen 469. Verlosung der alten Staatsschuld ist die Serien-Nummer 32 gezogen worden.

Diese Serie enthält Banco-Obligationen im ursprünglichen Zinsenfuße von 5%, von Nr. 23.807 bis einschließig Nr. 24.592 im Gesammt-Capitalsbetrage von 992.727 fl. und die nachträglich eingereihten ob der Ennsisch-ständischen Domestical-Obligationen im ursprünglichen Zinsenfuße von 4%., von Nr. 511 bis einschließig Nr. 522 im Gesammt-Capitalsbetrage von 10.000 fl.

Diese Obligationen werden nach den Bestimmungen des A. h. Patentes vom 21. März 1818 auf den ursprünglichen Zinsenfuß erhöht, und insoferne dieser 5% C. M. erreicht, nach dem mit der Kundmachung des k. k. Finanz-Ministeriums vom 26. October 1858 Z. 5286 (R. G. Bl. Nr. 190) veröffentlichten Umstellungsmaßstabe in 5%tige auf österr. Währung lautende Staatsschuld-Verschreibungen umgewechselt.

Für jene Obligationen, welche in Folge der Verlosung zur ursprünglichen aber 5% nicht erreichenden Verzinsung gelangen, werden auf Verlangen der Parthei nach Maßgabe der in der erwähnten Kundmachung enthaltenen Bestimmungen 5%tige auf österr. Währ. lautende Obligationen erfolgt.

Vom k. k. Statthalterei-Präsidium.

Lemberg, am 9. November 1867.

Obwieszczenie. (3)

Nr. 8972-Pr. Dnia 1go listopada b. r. odbyło się w myśl najwyższych patentów z dnia 21. marca 1818 i 23. grudnia 1859 roku 469te losowanie dawnego długu państwa i wyciągnięto numer seryi 32.

Serya ta zawiera obligacye bankowe o pierwotnej stopie procentowej 5 proc od Nr. 23.807 do Nr. 24.592 włącznie w ogólnej sumie kapitału 992.727 zł. i dodatkowo wcielone obligacye domestykalne wyższo-austryackie o pierwotnej stopie procentowej 4 procent., od Nr. 511 do Nr. 522 włącznie w ogólnej sumie kapitału 10.000 złr.

Te obligacye w myśl najwyższego patentu z 21. marca 1818 do pierwotnej stopy procentowej podwyższone będą, a o ile ta dojdzie 5proc. m. k. wymienione będą na obligacye 5proc. na walutę austryacką opiewające według skali wymiany ogłoszonej obwieszczeniem c. k. ministerstwa skarbu z 26. października 1858 l. 5286 (Dz. u. p. Nr. 190).

Za te obligacye, które w skutek losowania dojdą do pierwotnej stopy procentowej nie wynoszącej jeknak 5 proc., wydawane będą na żądanie stron obligacye 5procentowe na walutę austryacką opiewające, na podstawie postanowień zawartych w powyższem obwieszczeniu.

Z. c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Lwów, dnia 9. listopada 1867.

(2363) **Edict.** (3)

Nro. 9684. Vom **Tarnower** k. k. Kreisgerichte wird kundgemacht, es werde zur Hereinbringung der von der Wechselsumme pr. 1000 fl. C. M. für die Zeit vom 3. Juli 1847 bis zum 3. Juli 1862 gebührenden 4% Interessen und der bereits zuerkannten Kosten pr. 7 fl. 51 kr. C. M. und 10 fl. 81 kr. öst. W., dann der gegenwärtigen im Betrage von 17 fl. 7 kr. zuerkannten Kosten, nach rechtskräftig durchgeführten zweiten Executionsgrade — der dritte, d. i. die executive Feilbietung der früher der Frau **Maria Wolf**, derzeit aber dem **Franz Wolf** gehörigen, in der Tarnower Vorstadt **Zawale** sub CNr. 13 gelegenen Realität, bestehend aus einem Platze und einem Gartengrunde unter nachstehenden Licitationsbedingnissen bewilligt, wozu die Termine auf den 11. December 1867 und 22. Jänner 1868, jedesmal um 10 Uhr Vormittags anberaumt werden:

1. Der Ausrufspreis der Realität sub CNr. 13 in **Tarnow**, Vorstadt **Zawale** ist der gerichtlich erhobene Schätzungswerth von 1983 fl. öst. W. — und es wird die frägliche Realität bei den ersten zwei Terminen nur um oder über den Schätzungswerth hintangegeben werden.

2. Jeder Kauflustige ist verpflichtet, den Betrag von 200 fl. öst. W. zu Handen der Feilbietungs-Commission als Angeld entweder im Baaren oder in k. k. österreichischen Staatsschuldverschreibungen, oder aber in Pfandbriefen der gal. ständ. Creditanstalt sammt Coupons und Talons nach deren Course, — jedoch nie über den Nominalwerth, zu erlegen,— welcher Betrag, wenn er im Baaren erlegt wurde, dem Meistbietenden in den Kaufschilling eingerechnet, den übrigen Licitanten aber nach beendeter Licitation rückgestellt werden wird.

3. Der Ersteher ist verpflichtet, binnen 30 Tagen nach Einhändigung des den Licitationsact bestättigenden Bescheides 1/3 des Kaufpreises an das h. g. Depositenamt zu erlegen, worauf ihm das Eigenthumsdecret ausgefolgt, derselbe in den physischen Besitz eingeführt und als Eigenthümer der erkauften Realität intabulirt werden wird.

Die übrigen Licitationsbedingungen, welche hiemit nach dem Entwurfe des Executionsführers bestättigt werden, können von den Interessenten in der Registratur eingesehen werden.

Würde bei dem ersten und zweiten Feilbietungstermine die frägliche Realität um oder über dem Schätzungswerthe nicht an Mann gebracht werden, für diesen Fall wird zur Festsetzung erleichternder Bedingungen die Tagfahrt auf den 22. Jänner 1868 um 4 Uhr Nachmittag angeordnet, bei welcher sämmtliche Interessenten mit dem Beifügen h. g. zu erscheinen vorgeladen werden, daß die Ausbleibenden der Stimmenmehrheit der Erscheinenden für beitretend angesehen werden.

Der Schätzungsact und Grundbuchsextract kann in der h. g. Registratur, bei den Terminen aber bei der Commission eingesehen werden.

Hievon werden beide Theile, sämmtliche Tabulargläubiger, sowie diejenigen, die nach dem 28. Juni 1867 in das Grundbuch gelangten, oder denen der vorliegende Bescheid aus was immer für einer Ursache nicht zugestellt werden sollte, durch den hiemit in der Person des Hrn. Advocaten Dr. **Stojałowski** mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. **Kaczkowski** bestellten Curator verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnow, am 10. October 1867.

(2377) **Edict.** (3)

Nro. 52731. Vom k. k. **Lemberger** Landesgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider **Agnes** und **Franz Podgurski** und deren dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben und Rechtsnehmer **Johann Nazalewicz** wegen Löschung von im Lastenstande der Realität Nr. 399 3/4 haftenden 348 fl. p. u. 16 gr. sammt 5% Interessen sub praes. 17. September 1867 Nr. 52731 Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber unter Einem die Tagsatzung auf den 26. November 1867, 10 Uhr Vormittags angeordnet wird.

Da der Aufenthaltsort der Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu ihrer Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Advocaten Hrn. Dr. Czemeryński mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Rechen als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sonst sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Vom k. k. Landesgerichte

Lemberg, am 21. September 1867.

Edykt.

Nro. 52731. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszym edyktem, iż przeciw Agnieszce i Franciszkowi Podgórskim jako też przeciw z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom i prawonabywcom tychże Jan Nazalewicz o wyekstabulowanie sumy 348 zł. pol. 16 gr. z procentami po 5% na dniu 17. września 1867 do l. 52731 pozew wniósł i że do przeprowadzenia tego sporu na dzień 26. listopada 1867 o godzinie 10tej przed południem termin wyznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu zapozwanych nie jest wiadome, ustanowił c. k. sąd krajowy kuratora na ich niebezpieczeństwo i koszta w osobie tutejszego adwokata krajowego p. Dra. Czemeryńskiego w zastępstwie p. Dra. Rechena, z którymi spór niniejszy wedle przepisów procedury cywilnej galicyjskiej przeprowadzonym zostanie.

Niniejszym edyktem wzywa się przeto zapozwanych, ażeby w należytym czasie albo sami się w tutejszym sądzie stawili, albo potrzebne wywody prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub też jakiego innego zastępcę sobie obrali i o tem tutejszy sąd krajowy zawiadomili; w ogóle należy im wszystkie do obrony środki prawne powziąść, w przeciwnym bowiem razie wszystkie złe skutki samowolnie na siebie ściągną.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 21. września 1867.

(2368) **Edykt.** (3)

Nr. 45584-67. C. k. lwowski sąd krajowy jako handlowy podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na podstawie prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 9. sierpnia 1865 do l. 39640, na zaspokojenie sumy 400 złr. w. a. wraz z procentami po 6% od dnia 16. lipca 1865 bieżącemi, tudzież kosztami sądowemi 8 złr. 37 c. w. a. i egzekucyi w kwotach 5 złr. 37 c. w. a. i 3 złr. 47 c. w. a. już przysądzonemi, nakoniec kosztami egzekucyi w kwocie 43 złr. 30 c. w. a. przyznanemi, egzekucyjna sprzedaż połowy realności pod l. 210 1/4 we Lwowie położonej jak Dom 103 p. 419 n. 5. har. dłużnika Józefa Andrusiewicza własnej w drodze publicznej licytacyi, a to, gdy długi hipoteczne nieprzewyższają ceny szacunkowej w trzech terminach jako to: 19. grudnia 1867, 16. stycznia i 13. lutego 1868, każdą razą o godzinie 10. przedpołudniem, w których to dwóch pierwszych, połowa rzeczonej realności tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, w trzecim zaś niżej takowej sprzedaną zostanie, zezwala i rozpisuje się pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania oznaczonej połowy realności pod l. 210 1/4 stanowi się ilość 909 złr. 32 c. w. a. sądowem oszacowaniem wyprowadzona.

2. W pierwszych dwóch terminach licytacyi połowa realność tej niżej ceny szacunkowej powyżej wzmiankowanej sprzedaną niebędzie, w trzecim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

3. Każdy chęć kupienia mający ma do rąk komisyi licytacyjnej tytułem zakładu za dotrzymanie warunków licytacyi 10tą część ceny szacunkowej, czyli kragłą ilość 91 złr. w. a. a to w gotowiźnie, albo w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego, albo w obligacyach uwolnienia gróntowego wedle kursu ostatniego przed licytacyą gazetą urzędową lwowską ogłoszonego złożyć, który to zakład po odbytej licytacyi najwięcej ofiarującemu zatrzymany i w cenę kupna przez niego ofiarowaną wliczony, innym zaś licytantom zwrócony będzie.

Oczem uwiadamia się obie strony spór wiodące, tudzież wierzycieli z wyciągu tabularnego widocznych jako to: c. k. prokuratoryę skarbu, imieniem funduszu uwolnienia gróntowego i najwyższego skarbu, równie jak tych wierzycieli, którzyby po wyjętym dnia 5. lipca 1867 wyciągu tabularnym na połowę rzeczonej realności do tabuli weszli, lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny uchwała licytacyą rozpisująca przed jednym lub drugim terminem licytacyi doręczoną być niemogła, przez edykta i kuratora, który się zarazem postanawia w osobie p. adw. Sermaka z substytucyą p. adw. Skałkowskiego zawiadamia się.

Lwów, dnia 2. października 1867.

(2394) **Edykt.** (3)

Nro. 9343. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie niniejszem oznajmia Janowi Niedzwieckiemu synowi i Pawłowi Chilińskiemu z życia i miejsca pobytu niewiadomym, a w razie tych śmierci przeciw ich z imienia i miejsca pobytu nieznanym spadkobiercom, że przeciw nim Izrael Roth i Kwiryn Niezabitowski pod dniem 27. września 1867 l. 9343 pozew o orzeczenie iż prawo hypoteki sum 8482 złp. i 10.000 złp. w stanie biernym dóbr Płuhowa na rzecz pozwanych zaintabulowane ustało i tychże ekstabulacya z części dóbr Płuhowa miejsce ma, wytoczyli.

Do ustnego postępowania wyznacza się termin na dzień 21. stycznia 1868, 10tą godzinę przed południem.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadome, przeto ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo p. adwokata Dra. Schrenzla z zastępstwem p. adwokata Dra. Lewickiego jako za kuratorów.

Oraz wzywa się powyższych zapozwanych, aby przed terminem ustanowionemu kuratorowi informacyę i środki obrony dali, albo innego obrońcę obrali, inaczej złe skutki z zaniechania tychże wyniknąć mogące sami sobie przypiszą.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 30. października 1867.

(2384) **Edykt.** (3)

Nr. 1654. C. k. sąd powiatowy w Rozwadowie zawiadamia niewiadomych spadkobierców ś. p. Jędrzeja Glenia ze Sokolnik, że Wojciech Kulig z tejże wsi wniósł pod dniem 2. lipca r. b. pozew przeciw leżącej masie tegoż Jędrzeja Glenia o własność i oddanie połowy gruntu z placem pod Nr. 108 i Nr. sub rep. 56 w Sokolnikach położonego wraz z rachunkami i p. n., i że do ustnej rozprawy w tym sporze wyznaczono termin na 14. grudnia 1867 o godzinie 10tej rano. Zarazem ustanawia się dla nieobjętej masy Jędrzeja Glenia na jej koszt kuratora w osobie Jana Glenia ze Sokolnik, z którym rozprawa ta przeprowadzoną będzie wedle przepisów post. cyw. galic. Upomina się więc spadkobierców ś. p. Jędrzeja Glenia, aby na tym terminie albo osobiście stanęli i wykazali się jako spadkobiercy pozwanego, lub potrzebne dowody ustanowionemu zastępcy masy wręczyli, lub też innego pełnomocnika ustanowili i tegoż sądowi przedstawili, i w ogóle wszelkich prawnych sposobów obrony użyli, w przeciwnym bowiem razie słe skutki, jakieby ich trafić mogły, sami sobie będą musieli przypisać.

Rozwadów, dnia 6. października 1867.

(2400) **Kundmachung.** (3)

Nro. 14829. Mit Beziehung auf die im Amtsblatte der Lemberger Zeitung Nr. 259, 260 und 261 eingeschaltene Licitations-Ankündigung vom 2. November 1867 Z. 14829 zur Verpachtung einiger Mautstationen im Kołomeaer Finanzbezirke wird in Berichtigung des eingetretenen Verstoßes zur Kenntniß gebracht, daß bei der Station **Borszczów** der Fiscalpreis 1950 fl. beträgt.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Kołomea, am 12. November 1867.

(2423) **Lizitazions-Ankündigung.** (2)

Nr. 21768. Mit Beziehung der Kundmachung vom 14. October 1867 Z. 16390 wird zur Verpachtung der Verzehrungssteuer sammt 20% Zuschlag von den Viehschlachtungen und der Fleischausschrottung, dann vom Weinausschanke in den nachbenannten Pachtbezirken und Orten, an den nachbezeichneten Tagen und Stunden bei dieser k. k. Finanz-Bezirks-Direction die zweite Lizitation abgehalten werden.

Post-Nr.	Benennung des Pachtobjectes	Benennung des Pachtbezirkes	Der Ausrufspreis für eine einjährige Pachtdauer in Gulden österr. Währung	Tag, Monat und Jahr der Licitation, jede bis längstens zwei Uhr Nachmittags
1	Verzehrungssteuer sammt 20% Zuschlag von den Viehschlachtungen und der Fleischausschrottung nach der III. Tarifsclasse nebst dem bereits bewilligten oder während der Pachtzeit bewilligt werdenden Gemeindezuschlage.	Grzęda mit 8 Ortschaften . .	162	29ten November 1867.
2		Dawidów mit 6 Ortschaften und des zu Pasieka zubrzecka gehörigen Wirthshauses . . .	325	29ten " "
3		Szczerzec mit 27 Ortschaften .	1799	26ten " "
4		Winniki mit 16 Ortschaften und des zu Lesienice gehörigen Feldwirthshauses Prenada . .	1841	27ten " "
5		Chodorów mit 31 Ortschaften .	2000	27ten " "
6		Żółkiew mit 47 Ortschaften . .	5835	28ten " "
7	Verzehrungssteuer sammt 20% Zuschlag vom Ausschanke des Weines, Weinmostes und Obstmostes nebst dem bereits bewilligten oder bewilligt werdenden Gemeindezuschlage.	Stadt Janów	38	28ten " "
8		Stadt Chodorów	72	27ten " "
9		Stadt Mosty wielkie	21	28ten " "
10		Ort Winniki	26	27ten " "

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Lemberg, am 15. November 1867.

(2405) **Concurs.** (2)

Nr. 1524. Zu besetzen:

Bei dem Hauptzollamte in **Brody** die Einnehmersstelle in der IX. Diätenclasse und die Controlorsstelle in der X. Diätenclasse ersterer mit **1050** fl. letzterer mit **945** fl. Gehalt, beide mit freier Wohnung oder Quartiergeld und Cautionspflicht.

Gesuche sind insbesondere unter Nachweisung der Prüfung aus der Waarenkunde und dem Zollverfahren, dann der Sprachkenntnisse bei **der k. k.** Finanz-Bezirks-Direction in **Brody** binnen drei **Wochen** einzubringen.

Lemberg, am 13. November 1867.

(2402) **Edikt.** (2)

Nr. 62688. Vom **Lemberger** k. k. Landes- als Handelsgerichte wird hiemit dem, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten **Isaac R. Chajes** bekannt gemacht, daß wider denselben über das Gesuch der **Rifke Flieg** ddto. praes. 11ten November 1867 zur Zahl 62688 mit Beschluß vom 13ten November 1867 z. Z. 62688 die Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 204 fl. 50 kr. öst. W. s. N. G. erlassen und dem unter Einem bestellten Curator Hrn. Landesadvocaten Dr. **Blumenfeld** zugestellt worden sei.

Lemberg, am 13. November 1867.

(2399) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 1860. Celem pokrycia pretensyi Israela Jungerwirta w ilości 31 zł, 45 kr. z p. n. odbędzie się w tutejszym sądzie na trzech terminach, dnia 5go grudnia 1867, dnia 19. grudnia 1867 i 9. stycznia 1868 każdego razu o godzinie 9tej przed południem publiczna sprzedaż przymusowa realności włościańskiej w posiadaniu Johanny Puz będącej pod liczbą konskr. 26 w Trzebionce położonej, składającej się z gruntu bez budynków, mianowicie:

z ogrodu objętości . . . 260 sążni kwadr.
z gruntu ornego " 3 morgi 759 " "
z łąki " 2 " 39 " "

oszacowanej na 200 zł. w. a.

Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkową jako wadyum zaś kwotę 20 zł., które przed rozpoczęciem licytacyi na ręce komisyi ma być złożone. Na pierwszym i drugim terminie powyższa realność sprzedana będzie tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, na trzecim terminie zaś także niżej tej ceny zawsze jednak za gotowe pieniądze, a nabywca obowiązany będzie natychmiast po ukończonej licytacyi cenę kupna złożyć do sądu.

Dalsze warunki licytacyi jak równie akt zajęcia i oszacowania w tutejszym sądzie mogą być przejrzane.

Z c. k. sądu powiatowego.

Chrzanów, dnia 24. września 1867.

(2378) **Edikt.** (2)

Nr. 52729. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte wird dem Johann Szawkowicz und der Anna König mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider dieselben und deren dem Leben und Namen nach unbekannten Erben und Rechtsnehmer wegen Löschung der im Lastenstande der Realität Nr. 399²/₄ intabulirten Summe von **52** Ducaten aus der größeren Summe von **74** Duk. sammt ⁵/₁₀₀ Interessen Johann Nazalewicz sub praes. 17ten September 1867 Zahl 52729 die Klage angebracht, und um richterliche Hilfe gebeten, worüber unter Einem die Tagsatzung auf den **26ten November 1867** um **10 Uhr Vormittags** angeordnet wird.

Da der Aufenthaltsort der Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu deren Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Landes-Advocaten Herrn Dr. **Czemeryński** unter Substituirung des Herrn Landesadvocaten Dr. **Rechen** als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sonst sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, den 21. September 1867.

Edykt.

L. 52729. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadomia niniejszym edyktem, iż przeciw Janowi Sawkowicz i Annie König jako też przeciw z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom i prawonabywcom tychże Jan Nazalewicz o wyekstabulacyę sumy w stanie dłużnym na realności pod l. 399²/₄ intabulowanej 52 dukat. z większej sumy 74 dukat. z procentami ⁵/₁₀₀ na dniu 17. września 1867 do liczby 52729 pozew swój wniósł do przeprowadzenia tegoż sporu na dzień 26. listopada 1867 o godzinie 10tej rano termin wyznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu zapozwanych jest niewiadome, ustanowił c. k. sąd krajowy kuratora na ich niebezpieczeństwo i koszta w osobie tutejszego adwokata krajowego Dra. p. Czemeryńskiego w zastępstwie p. adwokata Dra. Rechena, z którym i spór niniejszy wedle przepisów procedury cywilnej galicyjskiej przeprowadzonym zostanie.

Niniejszym edyktem wzywa się przeto zapozwanych, ażeby w należytym czasie albo sami się w tutejszym sądzie stawili, albo potrzebne wywody prawne ustanowionemu zastępcy udzielili lub też jakiego inszego zastępcę sobie obrali i o tem tutejszy sąd krajowy zawiadomili, w ogóle należy im powziąść wszystkie do obrony środki prawne, w przeciwnym bowiem razie wszystkie złe skutki samowolnie na siebie ściągną.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 21. września 1867.

(2398) **Edykt.** (2)

Nro. 2263. C. k. sąd powiatowy w Krośnie zawiadamia niniejszym edyktem spadkobierców ś. p. Kaspra i Joanny Leśnikiewiczów, a mianowicie: Franciszka, Józefa, Joannę, Maryannę, Helenę i Karolinę Leśnikiewiczów, a w razie gdyby nieżyli, ich spadkobierców z imienia i pobytu niewiadomych, że p. Zygmunt Dr. Bosniacki wniósł pod dniem 30. sierpnia 1867 do l. 2263 prośbę względem zaintabulowania za właścicieli domu w Krośnie pod N. k. 46, a następnie pustego placu tegoż domu, najprzód Joannę z Kapiszewskich Leśnikiewiczową, dalej Wincentego Starakiewicza, a nakoniec proszącego p. Zygmunta Dra. Bosniackiego — tudzież zaintabulowania w stanie biernym tegoż placu pustego Nr. 46 na rzecz miasta Krosna obowiązku p. Zygmunta Dra. Bosniackiego, wodę spadającą z dachu domu swego na swoje podwórze sprowadzenia — dalej prawo miasta Krosna zasłonienia okien kamienicy p. Zygmunta Bosniackiego na zachodnich oddziałach na wypadek, gdyby miasto Krosno kamienicę swoją na plac teraz do wjazdu przeznaczony rozprzestrzeniało. — nakoniec prawo miasta Krosna przybudowania nowych swych murów do murów kamienicy pod N. k. 46 i prawo używania wspólnego tego muru.

Gdy życie i miejsce zamieszkania spadkobierców ś. p. Kaspra i Joanny Leśnikiewiczów, mianowicie: Franciszka, Józefa, Joanny, Maryanny, Heleny i Karoliny Leśnikiewiczów nie jest wiadome, przeto na koszt i niebezpieczeństwo ich ustanawia się kuratorem p. Antoniego Radomskiego, dodając mu zastępcę w osobie p. Felixa Nowakowskiego i doręcza mu się wyż pomienioną uchwałę sądową.

Krosno, dnia 31. sierpnia 1867.

(2385) **Edykt.** (2)

Nro. 6611. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszym edyktem Mendla Sperlinga, iż przeciw niemu Aron Nebenzahl na dniu 5. stycznia 1867 do l. 105 wniósł pozew wekslowy o zapłacenie sumy 1200 zł. w. a. z p. n., w skutek którego nakaz zapłaty tej sumy wraz z przynależytościami na dniu 9. stycznia 1867 do l. 105 wydanym został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego Mendla Sperlinga nie jest wiadome, przeto dla niego kuratorem tutejszy p. adwokat Dr. Zieliński, ktoremu jednocześnie powyższy nakaz zapłaty doręczonym został, z substytucyą p. adwokata Dra. Zajkowskiego ustanowionym.

Wzywa się zatem pozwanego Mendla Sperlinga, ażeby albo sam stanał, lub też ustanowionemu kuratorowi potrzebnych dokumentów do prowadzenia tego procesu wcześnie udzielił, albo innego zastępcę obrał i sądowi oznajmił, inaczej złe skutki z zaniedbania tego wynikłe sam sobie przypisać będzie winien.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 8. listopada 1867.

(2406) **Edykt.** (2)

Nro. 5791. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu na pozew sub praes. 26. września 1867 do l. 5791 przez Leona Olszewskiego przeciw Felixowi Piaseckiemu, Helenie Nerenowicz, Gabryeli Piaseckiej i masie spadkowej i ze życia i imienia i pobytu niewiadomym spadkobiercom Wojciecha Rogawskiego podany a dziś do rozprawy ustnej na 4. grudnia 1867 o godzinie 9tej z rana dekretowany — o uznanie że powód nie jest obowiązany 5000 złr. m. k. w poz. 11. on. na Sietnicy na rzecz Emilii Smietańskiej intabulowaną — Szymonom Piaseckim a raczej jego spadkobiercom zapłacić i że obowiązek zapłacenia tej sumy w ustępie 1., poz. 15 on. na Sietnicy intabulowanej ze stanu ciężarów Sietnicy extabulowany być ma — ustanowił dla masy spadkowej i ze życia, imienia i z pobytu niewiadomych spadkobierców Wojciecha Rogawskiego — kuratorem p. adwokata Dra. Bersona Leona z substytucyą p. adwokata Dra. Micewskiego.

Wzywa się przeto kurandów, żeby w oznaczonym czasie sami zgłosili się lub też dowody prawne ustanowionemu kuratorowi wręczyli, albo też innego obrońcę sobie obrali, słowem by potrzebnych do obrony swej użyli prawnych środków, inaczej ze zaniedbania wynikłe skutki sami by sobie przypisać musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 14. października 1867.

(2411) **Edykt.** (2)

Nro. 108. C. k. sąd powiatowy w Dobczycach niniejszem wiadomo czyni, iż nad osobą Karoliny Turnau z powodu jej niedołęztwa umysłowego kuratela rozciągniętą została.

Z c. k. sądu powiatowego.

Dobczyce, dnia 8. października 1867.

(2427) **Kundmachung.** (2)

Nro. 8490. 1230 Ducaten sind aus der Masse des minderjärigen **Andreas Bogomolow** gegen pupillarmäßige Sicherheit und die hierlands üblichen 7% bis 10% Zinsen bei der k. k. österr. Agentie und General-Consulate in **Jassy** als Darleihen zu vergeben.

Jassy, am 9. November 1867.

(2397) **E d y k t.** (3)

Nro. 12803. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia niniejszem p. Jana Jerzego 2ga im. barona Stressow z miejsca pobytu niewiadomego, iż przeciw niemu p. Henryk Nowakowski pod dniem 3. maja 1867 do l. 5476 pozew o zapłacenie sumy wekslowej 130 zł. 59 c. w. a. z pn. wytoczył.

Gdy miejsce pobytu pozwanego p. Jana Jerzego 2ga im. barona Stressow powodowi i sądowi wiadomem nie jest, przeto nadaje się dla niego p. adwokat Dr. Waygart z zastępstwem p. adwokata Dra. Kozłowskiego za kuratora postanowiony i pierwszemu pozew i nakaz płatniczy się doręcza.

Wzywa się p. Jana Jerzego 2ga im. bar. Stressow, by swemu sądownie postanowionemu kuratorowi potrzebne do obrony środki i informacyę udzielił lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi oznajmił.

Przemyśl, dnia 31. października 1867.

(2393) **E d i k t.** (2)

Nr. 16006. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnow werden im Zwecke der Amortisirung der von Mathias Sednik auf eigene Ordre ausgestellten Wechsel ddto. 30ten October 1863 über 400 fl. zahlbar in einem Jahre in Dębica, acceptirt von Anna und Ferdinand Sehmatzer, —

ddto. 20. Mai 1864 über 1100 fl. öst. W. zahlbar in einem Jahre in Dębica, acceptirt von Anna und Ferdinand Schmatzer, —

ddto. 20. Juli 1864 über 100 fl. öst. W. zahlbar in einem Jahre in Dębica, acceptirt von Ferdinand Schmatzer,

die allfälligen Inhaber derselben aufgefordert, diese Wechsel binnen 45 Tagen vom Datum des Edictes dem hiesigen k. k. Kreisgerichte vorzulegen, und ihre Rechte darauf geltend zu machen, widrigens nach Ablauf dieser Frist, diese drei Wechsel für ungiltig erklärt werden würden.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Tarnow, den 11. November 1867.

(2392) **K u n d m a c h u n g** (2)

Nr. 300-Strafv. In dem hierortigen k. k. Provinzial-Strafhause steht eine vollständig eingerichtete Schneiderwerkstätte mit jeweilig bei 300 Arbeitern und ebenso auch eine Schuster-Werkstätte mit 60 bis 80 Arbeitern im Betriebe, welche unausgesetzt für die k. k. Monturs-Commission in Jaroslau Montursstücke aller Art in reichlicher Menge und in vollkommen befriedigender Ausfertigung um billige Preise liefern.

Nachdem die Mittheilungen der öffentlichen Blätter die baldige Auflösung der k. k. Monturs-Commission und die Bemontirung der k. k. Armee durch Privatindustrie in Aussicht stellen, so werden die Unternehmer auf den Bestand dieser Werkstätten, welche wegen der bereits vorhandenen Einrichtung der mäßigen Preise und der großen Zahlverfügbarer unter strenger Aufsicht gehaltene Sträflinge die Uebernahme größerer Lieferungen für die k. k. Armee um billige Preise erleichtern, mit dem Bemerken aufmerksam gemacht, daß hierauf Reflectirende wegen pachtweisen Uebernahme dieser Arbeitskräfte an die k. k. Strafhaus-Verwaltung oder an die k. k. Staatsanwaltschaft in Lemberg sich zu wenden haben.

Diese Werkstätte können unter sehr annehmbaren Bedingungen auch erweitert werden, und schließlich wird bemerkt, daß auch im hierortigen weiblichen Strafhause bei St. Maria Magdalena 300 Sträflinginen zum Nähen der Wäsche für das k. k. Militär unter vortheilhaften Bedingungen in Anspruch genommen werden können.

Lemberg, am 11. November 1867.

(2421) **E d y k t.** (2)

Nr. 7284. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Złoczowie celem zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego Towarzystwa kredytowego, a to na zaspokojenie kapitałów w sumie 4900 złr. m. k. czyli 5239 złr. 60½ c. w. a. wraz z prowizyą 4% od 1. stycznia 1864 liczyć się mającą, tudzież w sumie 10.087 złr. 74 c. w. a. wraz z prowizyą 4% od 1go lipca 1864 liczyć się mającą, tudzież z prowizyą zwłoki od pojedyńczych przypadłych rat od dnia 1go stycznia i 1. lipca 1864 zalegających, za każdą pojedyńczą zapadłą ratą od dnia przypadłości aż do dnia 1. października 1866 po 4%, a od tegoż aż do dnia uiszczenia po 6% liczyć się mającą, nakoniec kosztów egzekucyjnych w kwocie 35 złr. 50 c. w. a. obecnie przysądzonych, rozpisuje się ponownie egzekucyjną publiczną licytacyę dóbr Świstelniki górne, dawniej w obwodzie Brzeżańskim a teraz w powiecie Rohatyńskim położonych, do pani Henryki hr. Russockiej, a względnie gdy takowa zmarła, do tejże deklarowanej spadkobierczyni Heleny z hr. Russockich Wilczyńskiej i Wiktorze i Elżbiety Styszewskich należących, uchwałą sądu krajowego lwowskiego z dnia 10. lutego 1866 L. 4829 dozwolona, a uchwałą tutejszą z dnia 13. czerwca 1866 L. 1823 już raz ogłoszoną, jednakże w skutek żądania galicyjskiego Towarzystwa kredytowego tymczasem wstrzymaną, w trzech terminach na dzień 14. stycznia, 3. lutego i 24. lutego 1868, każdą razą o godzinie 10tej przed południem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym odbyć się mającą; pod warunkami uchwałą tutejszą z dnia 13. czerwca 1867 L. 1823 już zatwierdzonemi, a mianowicie:

1) Za cenę kupna wywołania oznacza się wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta w kwocie 52.423 złr. w. a.

2) Powyższe dobra sprzedają się ryczałtowo z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione dochody urbaryalne, a to w dwóch pierwszych terminach tylko za lub wyżej ceny wywołania, w trzecim zaś terminie i niżej ceny wywołania, jednakże tylko za taką cenę, któraby na zaspokojenie powyższej wierzytelności Towarzystwa kredytowego z przynależytościami wystarczyła.

3) Każdy chęć kupienia mający winien jest dziesiątą część ceny wywołania, to jest [illegible] złr. 30 c. w. a. jako wadyum w gotowiźnie, w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, w listach galicyjskiego Towarzystwa kredytowego, lub w obligacyach indemnizacyjnych galicyjskich wraz z odpowiedniemi kuponami podług ostatniego kursu w Gazecie Lwowskiej notowanego, nigdy jednak nad wartość nominalną takowych, liczyć się mających do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

4) Wyciąg tabularny dóbr Swistelniki górne, niemniej też warunki licytacyjne w całej swej osnowie, jako też wykaz dochodów wspomnionych dóbr mogą być w tutejszej registraturze przejrzanemi, co zaś do podatków i innych należytości odsyła się chęć kupienia mających do c. k. urzędu podatkowego w Bursztynie.

Nakoniec ustanawia się dla masy spadkowej Henryki hr. Russockiej, niemniej dla Mojżesza Hamera i Judę Berhamer, z miejsca pobytu niewiadomych, jako też i dla wszystkich tych wierzycieli, którzyby dopiero po dniu wystawienia wyciągu tabularnego, to jest po dniu 7. lutego 1867 do tabuli krajowej weszli, lub którymby z jakiejkolwiek bądź przyczyny niniejszą uchwałę albo wcale, albo nie dosyć wcześnie doręczyć nie można, kuratora w osobie p. adwokata Dr. Wesołowskiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Starzewskiego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Złoczów, dnia 18. września 1867.

(2412) **Kundmachung.** (1)

Nro. 13160. Mit Beginn des II. Semesters des gegenwärtigen Schuljahres kommt am Czernowitzer k. k. Gymnasium eine Lehresstelle für classische Philologie, verbunden mit dem Gehalte von 945 fl. öst. W. nebst dem Rechte auf Vorrückung in die höhere Gehaltsstufe und auf Decennal-Zulagen zu besetzen.

Bewerber um diese Stelle haben ihre mit den nöthigen Behelfen, insbesondere mit der Nachweisung über ihre Lehramtsbefähigung im Sinne des §. 5, 1 a. des Gesetzes über die Prüfung der Candidaten des Gymnasial-Lehramtes versehenen Gesuche längstens bis zum 10. December l. J. im Wege ihrer vorgesetzten Behörde, falls sie jedoch in keiner öffentlichen Verwendung stehen, unmittelbar hieramts einzubringen.

Von der Bukowinaer k. k. Landesbehörde.
Czernowitz, am 25. October 1867.

Doniesienia prywatne.

(2433)

Kundmachung.

Der Verwaltungs-Rath der k. k. priv. galiz. Carl-Ludwig-Bahn beabsichtiget den Bau der $3^{35}/_{100}$ Meilen langen Theilstrecke von Krasne bis Złoczów, der Eisenbahn nach Tarnopol, gegen einen Pauschalbetrag im Concurrenzwege hintanzugeben.

Das Project, welches vom 20. d. M. bis 3. December zur Einsicht der P. T. Offerenten bei der unterzeichneten Betriebs-Direction bereit liegt, weiset das Erforderniß

an Unterbauarbeiten mit	341.500 fl. öst. W.
„ Hochbauarbeiten „	269.280 „ „
„ Oberbauarbeiten „	184.000 „ „
daher zusammen mit der Summe von	794.780 fl. öst. W.

nach, und soll diese Summe als Pauschal-Entschädigung für alle in dem Projecte zur Ausführung in Aussicht genommenen Herstellungen Geltung haben.

Die ganze Bahnstrecke muß bis 1. October 1868 im betriebsfähigen Stande hergestellt sein.

Ueber die Einsichtnahme des Projectes, dann der zugehörigen Berechnungen und Bedingungen wird ein Protokoll geführt, in welchem die Erscheinenden die Einsichtnahme zu bestätigen haben.

Schriftliche Anbothe zur Uebernahme dieses Baues werden bei der unterzeichneten Direction am 4. December bis 12 Uhr Mittags entgegengenommen.

Diese Anbothe müssen mit einem Vadium von 40.000 fl. öst. Währ. belegt sein, welches sowohl im Baaren, oder in börsefähigen Papieren, nach dem Tagescurse berechnet, als auch in einem Erlagsscheine eines öffentlichen Bankinstitutes geleistet werden kann.

Jedes Anboth muß die Erklärung enthalten, ob und um welchen Betrag der Unternehmer geneigt ist, außer den Bauarbeiten auch sämmtliche für diese Bahnstrecke erforderlich werdenden Grunderwerbungen und dahin gehörigen Entschädigungen, für welche ein Pauschalbetrag von 100.000 fl. öst. Währ. veranschlagt ist, separat zu übernehmen.

Endlich muß in dem Anbothe auch beigesetzt sein, daß der Antragsteller bis zu der längstens am 18. December bekannt zu gebenden Entscheidung im Worte bleibt.

Die eingelangten Anbothe werden am 4. December Nachmittags um 1 Uhr commissionell eröffnet, und werden die P. T. Offerenten hiermit eingeladen, dieser Eröffnung beizuwohnen.

Der Verwaltungsrath behält sich vor, die gemachten Anträge zurückzuweisen, oder die Grundeinlösung in eigener Regie besorgen zu lassen, und wird sich überhaupt bei der allfälligen Wahl des Unternehmers von der Ziffer des Anbothes allein, nicht bestimmen lassen.

Lemberg, am 18. November 1867.
Betriebs-Direction der k. k. priv. galiz. Carl Ludwig-Bahn.

Obwieszczenie. (1)

Rada zawiadowcza c. k. uprzyw. kolei galic. Karola Ludwika zamierza oddać budowę jednej części kolei Tarnopolskiej z Krasnego do Złoczowa wynoszącej $3^{35}/_{100}$ mili, w drodze konkurencyi za sumę ryczałtową.

Projekt tej budowy, który p. p. Oferenci od dnia 20go b. m. aż do 3go grudnia r. b. w biurze podpisanej Dyrekcyi ruchu przejrzeć mogą, wykazuje:

robót ziemnych za	341.500 zł. w. a.
„ budynkowych za	269.280 „ „
„ naziemnych za	184.000 „ „
a zatem łącznie za sumę . .	794.780 zł. w. a.

która to suma jako ryczałtowe wynagrodzenie za wszystkie według owego projektu wykonać się mające roboty, przeznaczoną jest.

Cała ta przestrzeń musi być do dnia 1. października 1868 r. wykończona i do bezprzeszkodnego otwarcia ruchu przygotowaną.

Przejrzenie projektu jako też przy należnych do tego obliczeń i warunków mają potwierdzić pp. oferenci w protokole w tym celu prowadzonym.

Pisemne oferty na tę budowę przyjmować będzie podpisana Dyrekcya na dniu 4go grudnia r. b. do godziny 12tej przed południem.

Oferty muszą być zaopatrzone w wadyum 40.000 zł. w. a., które albo w gotówce albo w papierach giełdowych, według kursu obliczonych, albo w asygnatach publicznych zakładów bankowych złożone być może.

Każda oferta musi zawierać oświadczenie, czyli i za jaką kwotę przedsiębiorca chce oprócz robót budowy, także przyjąć na siebie zakupno wszelkich pod tę kolej potrzebnych gruntów i do tego należących wynagrodzeń, za które kwota ryczałtowa 100.000 zł. w. a. przeznaczoną jest.

W końcu musi być w ofercie wyrażonem, że przedsiębiorca aż do rozstrzygnięcia, które najdalej na dniu 18go grudnia r. b. nastąpi od oferty nie cofnie się.

Otwarcie ofert nastąpi na dniu 4go grudnia b. r. o godzinie 1szej po południu, w obec zebranej komisyi, na które pp. oferentów niniejszem zaprasza się.

Rada zawiadowcza zastrzega sobie prawo, poczynione wnioski odrzucić, albo zakupno gruntów na własną rękę przeprowadzić i w ogólności przy wyborze przedsiębiorcy nie wiązać się jedynie niskością oferowanej ceny.

Lwów, dnia 18. listopada 1867 r.
Dyrekcya ruchu c. k. uprzyw. kolei galic. Karola Ludwika.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.